

Sygn. akt IV U 68/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leon Popiel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2016 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 grudnia 2015 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy Z. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 12.11.2015 r. do 30.06.2017 r.

/-/ SSO L. Popiel

Sygn. akt IV U 68/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r., znak: (...) odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego. W uzasadnieniu stanowiska skarżący zwrócił uwagę, że przez ostatnie 20 lat pracował jako magazynier. Wskazał, że całkowicie nie zgadza się z oceną swojego stanu zdrowia dokonaną przez organ rentowy. Wyjaśnił, że dokumentacja medyczna oraz zaświadczenie wystawione przez specjalistę neurochirurga przeczą stanowisku ZUS, że jest on zdolny do pracy. Dodał, że posiada skierowanie do szpitala na operację kręgosłupa lędźwiowego i oczekuje na zaplanowany zabieg.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska wywodził, że skoro orzeczeniem lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej ZUS ubezpieczony został uznany za osobę zdolną do pracy, to świadczenie rentowe nie przysługuje. Tym samym odwołanie ubezpieczonego nie może być uwzględnione.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. S., urodzony dnia (...), z zawodu kierowca-mechanik, w ostatnim okresie ubezpieczenia uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 11 listopada 2015 r., złożył w dniu 14 października 2015 r. do ZUS wnioski o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Po poddaniu się procedurze orzeczniczo-lekarskiej przed organem rentowym, po stwierdzeniu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z zespołem bólowym w wywiadzie, przebytego leczenia operacyjnego dyskopatii szyjnej (lipiec 2014 r.), nadciśnienia tętniczego i otyłości, Z. S. orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 16 grudnia 2015 r. został uznany za osobę zdolną do pracy. Biorąc powyższe za podstawę, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w dniu 18 grudnia 2015 r. wydał zaskarżoną decyzję.

W okresach aktywności zawodowej odwołujący wykonywał między innymi zatrudnienie na stanowisku : mechanika samochodowego, operatora załadunku, pracownika magazynowego, technika serwisu, montażysty maszyn i magazyniera.

(dowód: dokumenty w aktach ZUS).

Z. S. korzystał przede wszystkim z konsultacji lekarskiej lekarzy specjalistów z zakresu: ortopedii, neurochirurgii i laryngologii. Korzystał między innymi z wizyt w Poradni Neurochirurgicznej, (...) w O.. Odbył też rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS.

Wnioskodawca legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności orzeczonym do dnia 28 lutego 2018 r. o symbolu 05-R.

(dowód: dokumentacja medyczna- plik- VI akt ZUS oraz k- 8 akt sprawy.)

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującego i ustalenie, czy Z. S. jest osobą niezdolną do pracy.

Wymagało to wiadomości specjalistycznych. W celu wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia – Sąd Okręgowy zgromadził dokumentację medyczną skarżącego i przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z dziedziny neurochirurgii – specjalistów z zakresu dolegliwości, które zgłaszał ubezpieczony oraz wskazanych w zaświadczeniach o jego stanie zdrowia.

I tak biegły neurochirurg, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach ZUS i w aktach sprawy, po zebraniu wywiadu i zbadaniu odwołującego w opinii z dnia 24 lutego 2016 r. uznał Z. S. za osobę częściowo niezdolną do pracy okresowo do dnia 12 października 2016 r. Dokonując oceny stanu zdrowia ubezpieczonego biegły lekarz rozpoznał :

1. chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa lędźwiowego z wypuklinami dysków 13 -SL i objawami korzeniowymi oraz przewlekłym bólem,
2. stan po operacji dyskopatii szyjnej C5-C6-C7 i resztkowymi objawami korzeniowymi.

W uzasadnieniu argumentował, że skarżący jest niezdolny do pracy z powodu schorzenia kręgosłupa lędźwiowego zakwalifikowanego do leczenia operacyjnego. Ponadto skarżący odczuwa dolegliwości w zakresie kręgosłupa szyjnego, posiada objawy korzeniowe w zakresie kończyn dolnych i górnych wraz z bólem ograniczającym w sposób znaczny

zdolność do pracy. W konkluzji podkreślił, że ubezpieczony wymaga leczenia operacyjnego i rehabilitacji i do tego czasu ma ograniczoną zdolność do pracy.

(dowód: opinia lekarza neurochirurga – k- 13-14 akt sprawy.)

Zastrzeżenia do powyższej opinii zgłosił pozwany, który powołując się na stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS wyrażone w załączeniu do pisma procesowego z dnia 20 kwietnia 2016 r. wniósł o powołanie nowego zespołu biegłych.

(stanowisko ZUS – k –26-27 akt sprawy.)

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii nowego biegłego neurochirurga. Lekarz ten w opinii z dnia 15 czerwca 2016 r., po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, w tym dotychczasową opinią lekarza biegłego neurochirurga i zastrzeżeniami ZUS, po zbadaniu skarżącego i rozpoznaniu: choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa szyjnego w stopniu umiarkowanym, stanu po leczeniu operacyjnym dwupoziomowej dyskopatii szyjnej oraz choroby zwyrodnieniowej odcinka L/S kręgosłupa stopnia zaawansowanego wymagającej leczenia operacyjnego - ocenił, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 30 czerwca 2017 r. W uzasadnieniu opinii zwrócił uwagę, że zdiagnozowane schorzenia w obrębie kręgosłupa szyjnego, które wcześniej wymagały leczenia operacyjnego – obecnie wykazują poprawę kliniczną i nie mają znaczenia orzeczniczego. Natomiast podstawą wydanej opinii o niezdolności do pracy jest zaawansowane i dominujące schorzenie w postaci zmian w zakresie odcinka lędźwiowego kręgosłupa z cechami niestabilności odcinkowej. Biegły wyjaśnił, że stopień stwierdzonych zmian jest na tyle zaawansowany, iż stanowi istotne ograniczenie przy wykonywaniu pracy fizycznej. Badany wymaga leczenia operacyjnego, a do czasu przeprowadzenia tego leczenia i następczej rehabilitacji wnioskodawca jako pracownik fizyczny jest niezdolny do pracy zarobkowej.

(dowód: opinia nowego biegłego neurochirurga – k- 37-38 akt sprawy.)

Organ rentowy pismem z dnia 22 lipca 2016r. złożył zastrzeżenia do sporządzonej opinii domagając się powołania w sprawie nowego zespołu lekarzy biegłych.

(stanowisko ZUS - k – 46-47 akt sprawy.)

Skarżący na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2016 r. podtrzymał wniesione odwołanie. Potwierdził, że pobierał świadczenie rehabilitacyjne do dnia 11 listopada 2015 r. Wskazał, że od 1997 r. leczy się na choroby kręgosłupa. Dodał, że oczekuje na operację, która może odbyć się w najbliższym czasie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. S. zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j Dz.U.2015.748, ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym, w myśl art. 12 ust. 1-3 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, to znaczy :

- całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2),
- częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy Z. S. jest niezdolny do pracy. Zważywszy, że do rozstrzygnięcia powyższej kwestii potrzebna była wiedza specjalna, Sąd Okręgowy powołał lekarzy biegłych z zakresu neurochirurgii.

Dominujący charakter dolegliwości wnioskodawcy związany był z zaawansowaną chorobą kręgosłupa oraz wdrożonym procesem leczenia zapoczątkowanym operacją odcinka szyjnej kręgosłupa w 2014 r., dlatego istotne znaczenie w sprawie miały opinie sporządzone przez biegłych tej właśnie specjalności.

I tak biegły neurochirurg w opinii z dnia 24 lutego 2016 r. orzekł, że odwołujący z punktu widzenia stwierdzonych schorzeń kręgosłupa jest częściowo niezdolny do pracy, okresowo do dnia 12 października 2016 r.

Wobec zastrzeżeń organu rentowego do wymienionej opinii Sąd orzekający dopuścił dowód z opinii nowego biegłego lekarza neurochirurga. Biegły ten w sporządzonej opinii z dnia 15 czerwca 2016 r. ocenił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2017 r.

Organ rentowy nie zgodził się w wnioskami zawartymi w wydanej opinii i złożył ponowne zastrzeżenia.

Sąd Okręgowy przyjął obie wymienione opinie lekarzy biegłych za miarodajne dowody w sprawie. Powyższe opinie są rzeczowe i logiczne, a ich wnioski obejmują w sposób całościowy stan zdrowia wnioskodawcy. Przy czym kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu miała opinia nowego biegłego neurochirurga z dnia 15 czerwca 2016 r.

Opinia ta została sformułowana po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej skarżącego zgromadzonej w procesie, po zapoznaniu się z zastrzeżeniami ZUS i dotychczasową opinią biegłego neurochirurga, a wydane orzeczenie zostało należycie uzasadnione. Sąd dał w pełni wiarę zawartym w opinii wnioskom, są one bowiem tożsame z opinią wydaną przez poprzedniego biegłego neurochirurga oraz w sposób całościowy obejmują ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy w zakresie zdiagnozowanych u niego schorzeń kręgosłupa. Biegły miał na uwadze wiek ubezpieczonego, wykształcenie, dotychczas wykonywaną pracę, wyniki jego badań przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą leczenia oraz stan zdrowia stwierdzony na podstawie badań dokonanych bezpośrednio przed wydaniem opinii.

W ocenie Sądu Okręgowego sporządzone opinie nie nasuwają wątpliwości co do ich wysokiego waloru merytorycznego. Stan zdrowia odwołującego był dwukrotnie opiniowany przez biegłego z zakresu neurochirurgii. Obaj lekarze biegli jednoznacznie orzekli, że zdiagnozowane u wnioskodawcy zaawansowane schorzenia kręgosłupa – wymagające w najbliższej przyszłości leczenia operacyjnego - powodują, iż jest on częściowo niezdolny do pracy jako pracownik wykonujący prace fizyczne. Z tą różnicą, że biegły w opinii z dnia 15 czerwca 2016 r. ustalił okres tej niezdolności do dnia 30 czerwca 2017 r.

Zdaniem Sądu nie było więc przesłanek do dalszego prowadzenia postępowania, gdyż stan zdrowia odwołującego został dostatecznie wyjaśniony. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia bowiem wątpliwości, że skarżący, który z powodu schorzeń kręgosłupa wymaga obecnie leczenia operacyjnego i rehabilitacji - jest częściowo niezdolny do pracy zarobkowej. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego z dnia 22 lipca 2016 r. o dopuszczenie dowodu z opinii nowego zespołu lekarzy biegłych.

W konsekwencji zatem zaskarżona decyzja podlegała zmianie, gdyż odwołujący spełnił wszystkie przesłanki konieczne do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zakreślone przepisem art. 57 ust. 1 w związku z art. 12 ust.

3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U.2015.748 ze zm.).

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

/-/ SSO Leon Popiel